

Повратак на пречишћени текст

ОСНОВНИ ТЕКСТ

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

Указ о проглашењу Закона о правној заштити индустријског дизајна

Проглашава се Закон о правној заштити индустријског дизајна, који је донела Народна скупштина Републике Србије на Другој седници Другог редовног заседања у 2009. години, 11. децембра 2009. године.

ПР број 212

У Београду, 16. децембра 2009. године

Председник Републике,
Борис Тадић, с.р.

Закон о правној заштити индустријског дизајна

Закон је објављен у "Службеном гласнику РС", бр. 104/2009 од 16.12.2009.
године.

І. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се начин стицања и заштита права на спољашњи изглед индустријског или занатског производа (у даљем тексту: производ).

Под спољашњим изгледом производа подразумева се укупан визуелни утисак који производ оставља на информисаног потрошача или корисника.

Информисани потрошач или корисник, у смислу овог закона, је физичко лице које се редовно сусреће са производом о којем је реч.

На поступак стицања и заштите индустријског дизајна који је међународно регистрован за територију Републике Србије на основу Хашког споразума о међународном регистрању индустријског дизајна (у даљем тексту: Хашки споразум), примењују се одредбе овог закона у свим питањима која нису уређена Хашким споразумом.

II. ПРЕДМЕТ И УСЛОВИ ЗАШТИТЕ

Појам индустријског дизајна

Члан 2.

Индустријски дизајн је тродимензионални или дводимензионални изглед целог производа, или његовог дела, који је одређен његовим визуелним карактеристикама, посебно линијама, контурама, бојама, обликом, текстуром и/или материјалима од којих је производ сачињен, или којима је украшен, као и њиховом комбинацијом.

Производ је индустријски или занатски предмет, укључујући, између осталог, и делове који су намењени за спајање у сложени производ, паковање производа, графичке симболе и типографске знаке, искључујући компјутерске програме.

Сложени производ је производ који је састављен од више делова који могу да буду замењени и који омогућавају састављање и растављање производа.

Услови за заштиту индустријског дизајна

Члан 3.

Индустријски дизајн се штити на основу овог закона ако је нов и ако има индивидуални карактер.

Новост

Члан 4.

Индустријски дизајн се сматра новим ако идентичан индустријски дизајн није постао доступан јавности пре дана подношења пријаве за признање тог индустријског дизајна, или ако не постоји раније поднета пријава за признање идентичног индустријског дизајна.

У случају да је затражено право првенства из члана 25. или члана 26. овог закона, сматраће се да је индустријски дизајн нов ако није постао доступан јавности пре дана признатог права првенства.

Индустријски дизајни се сматрају идентичним ако се разликују само у небитним детаљима. Разлика у небитним детаљима постоји ако информисани корисник, на први поглед, не разликује индустријске дизајне.

Индивидуални карактер

Члан 5.

Индустријски дизајн има индивидуални карактер ако се укупан утисак који оставља на информисаног корисника разликује од укупног утиска који на тог корисника оставља било који други индустријски дизајн, а који је постао доступан

јавности пре дана подношења пријаве индустријског дизајна, или дана признатог права првенства супротстављеног индустријског дизајна.

Приликом утврђивања индивидуалног карактера индустријског дизајна узима се у обзир степен слободе и објективно ограничење аутора приликом стварања дизајна конкретног производа, проузроковано технолошким и функционалним карактеристикама тог производа.

Индустријски дизајн производа који чини саставни део сложеног производа

Члан 6.

За индустријски дизајн примењен на производу, или садржан у производу који чини саставни део сложеног производа, сматра се да је нов и да има индивидуални карактер:

1) ако саставни део који је уграђен у сложени производ остаје видљив током редовне употребе сложеног производа;

2) ако видљиве карактеристике саставног дела испуњавају услове новости и индивидуалног карактера.

Под редовном употребом из става 1. тачка 1) овог члана подразумева се употреба од стране крајњег корисника, искључујући одржавање, сервисирање или поправке производа.

Доступност јавности

Члан 7.

Сматра се да је индустријски дизајн постао доступан јавности, у смислу чл. 4. и 5. овог закона, ако је објављен, излаган, коришћен у промету робе и услуга, или на други начин откривен пре дана подношења пријаве индустријског дизајна, или датума првенства, ако је оно тражено, осим у случају када у стандардним токовима пословања није постојала разумна могућност да пословни кругови специјализовани за дату област сазнају за откривање индустријског дизајна.

Не сматра се да је индустријски дизајн постао доступан јавности у смислу става 1. овог члана уколико је откривен трећем лицу под условом чувања тајности индустријског дизајна.

Не сматра се да је индустријски дизајн постао доступан јавности, у смислу чл. 4. и 5. овог закона, ако је индустријски дизајн открио аутор, његов правни следбеник или треће лице на основу информације добијене од аутора или његовог правног следбеника, или радње коју је један од њих предузео, под условом да је, од тренутка када је индустријски дизајн откривен до тренутка подношења пријаве за признање права на индустријски дизајн, односно до тренутка затраженог права првенства, протекло мање од 12 месеци, као и ако је индустријски дизајн постао доступан јавности као последица злоупотребе везане за аутора или његовог правног следбеника.

Искључење заштите због техничке функције

Члан 8.

Индустријским дизајном не може да се заштитити спољашњи изглед производа који је искључиво одређен техничком функцијом производа.

Индустријским дизајном не може да се заштитити спољашњи изглед производа који мора да буде репродукован у свом тачном облику и димензијама, како би се омогућило да буде механички повезан са, или постављен у, око или уз други производ, тако да сваки производ може да обавља своју функцију.

Под условима из чл. 4. и 5. овог закона, независно од става 2. овог члана, може да се заштити дизајн који омогућава вишеструко састављање, или повезивање међусобно замењивих производа у модуларном систему.

Индустријски дизајн који не може да се заштити

Члан 9.

На основу овог закона заштита се не може одобрити индустријском дизајну:

1) чије је објављивање или употреба противна јавном поретку или прихваћеним моралним принципима;

2) који повређује ауторско право или права индустријске својине другог лица;

3) који садржи државни или други јавни грб, заставу или симбол, назив или скраћеницу назива неке земље или међународне организације, религиозне и националне симболе, као и њихово подражавање, осим по одобрењу надлежног органа.

Индустријски дизајн који представља, односно садржи лик неког лица, може да се заштити само уз изричиту сагласност тог лица.

Индустријски дизајн који представља, односно садржи лик умрлог лица може да се заштити само по пристанку његових родитеља, брачног друга и деце.

Индустријски дизајн који представља, односно садржи лик историјске или друге умрле знамените личности може да се заштити уз дозволу надлежног органа и пристанак њених сродника до трећег степена сродства.

Право на заштиту индустријског дизајна

Члан 10.

Право на заштиту индустријског дизајна припада аутору или његовом правном следбенику, односно послодавцу, у случајевима предвиђеним овим законом.

Страна физичка и правна лица у погледу заштите индустријског дизајна уживају иста права као и домаћа физичка и правна лица, ако то произлази из међународних уговора или из начела узајамности.

Постојање узајамности доказује лице које се на узајамност позива.

Трајање заштите

Члан 11.

Право на индустријски дизајн стиче се уписом у Регистар индустријског дизајна и траје 25 година од дана подношења пријаве, под условом да се плаћају прописане таксе за одржавање права.

Право из става 1. овог члана важи од дана подношења пријаве за признање индустријског дизајна органу државне управе надлежном за послове интелектуалне својине (у даљем тексту: надлежни орган).

III. ПОСТУПАК ЗАШТИТЕ

Заједничке одредбе

Члан 12.

Правна заштита индустријског дизајна остварује се у управном поступку који води надлежни орган.

Против одлука надлежног органа из става 1. овог члана, може се изјавити жалба Влади у року од 15 дана од дана пријема одлуке.

Против одлуке Владе о жалби, може се покренути управни спор у року од 30 дана од дана пријема одлуке Владе.

Регистри

Члан 13.

Надлежни орган води Регистар домаћих пријава за признање права на индустријски дизајн (у даљем тексту: Регистар пријава) и Регистар индустријских дизајна (у даљем тексту: Регистар индустријског дизајна).

Регистри из става 1. овог члана су јавне књиге и заинтересована лица могу да их разгледају у присуству службеног лица.

Списе регистрованих индустријских дизајна заинтересована лица могу да разгледају на усмени захтев, у присуству службеног лица.

На писмени захтев заинтересованог лица и уз плаћање прописане таксе, надлежни орган издаје копије докумената и одговарајуће потврде и уверења о чињеницама о којима води службену евиденцију.

Регистар пријава садржи нарочито: податке о подносиоцу пријаве; датум подношења пријаве; број пријаве; стваран и кратак назив предмета заштите; податке о променама које се односе на пријаву (статусне промене подносиоца пријаве, пренос права, лиценца, залога, франшиза и др.).

Регистар индустријског дизајна садржи нарочито: податке о носиоцу индустријског дизајна; регистарски број и датум регистравања индустријског дизајна; назив предмета заштите; назначење класе међународне класификације прописане Локарнским аранжманом о установљењу међународне класификације индустријског

дизајна (у даљем тексту: Међународна класификација индустријског дизајна); податке о променама које се односе на регистровани индустријски дизајн (статусне промене носиоца права на индустријски дизајн, пренос права, лиценца, залога, франшиза и сл.).

Влада ближе прописује садржину регистара из става 1. овог члана.

Доступност документације

Члан 14.

Надлежни орган дужан је да заинтересованим лицима учини доступним своју документацију и информације о признатим правима на индустријски дизајн.

Међународно регистровање индустријског дизајна

Члан 15.

Носилац права на индустријски дизајн, односно подносилац пријаве за признање права на индустријски дизајн, може да поднесе захтев за међународно регистровање индустријског дизајна, у складу са Хашким споразумом.

Захтев за међународно регистровање индустријског дизајна из става 1. овог члана подноси се преко надлежног органа.

За захтев за међународно регистровање индустријског дизајна плаћа се прописана такса.

Уз захтев за међународно регистровање индустријског дизајна подноси се и:

- 1) приказ индустријског дизајна;
- 2) пуномоћје, ако се захтев подноси преко пуномоћника;
- 3) доказ о уплати таксе за захтев.

Захтев за међународно регистровање индустријског дизајна садржи нарочито: податке о подносиоцу захтева; број пријаве, односно регистарски број индустријског дизајна; број предмета заштите ако је поднета пријава за више предмета заштите; назначење земаља у којима се тражи заштита; износ плаћених такси за пријаву и потпис и печат подносиоца пријаве.

Влада ближе прописује садржину захтева из става 1. овог члана, одређује прилоге који се подносе уз захтев и прописује њихову садржину.

Заступање

Члан 16.

Страно физичко или правно лице у поступку пред надлежним органом мора заступати заступник који је уписан у Регистар заступника који води надлежни орган или домаћи адвокат.

Регистар заступника

Члан 17.

У Регистар заступника који води надлежни орган уписују се физичка и правна лица која испуњавају услове утврђене законом којим се уређују патенти.

Пријава за признање права на индустријски дизајн

Члан 18.

Поступак за признање права на индустријски дизајн покреће се пријавом за признање права на индустријски дизајн (у даљем тексту: пријава).

Пријава из става 1. овог члана подноси се надлежном органу у писаном облику, непосредно или поштом.

Пријава мора да садржи:

- 1) захтев за признање права на индустријски дизајн;
- 2) опис дизајна индустријског дизајна;
- 3) дводимензионални приказ индустријског дизајна (у даљем тексту: приказ).

Захтев за признање права на индустријски дизајн

Члан 19.

Захтев за признање права на индустријски дизајн садржи нарочито:

- 1) податке о подносиоцу пријаве;
- 2) податке о аутору индустријског дизајна или изјаву аутора да не жели да буде наведен у пријави;
- 3) назначење да ли се пријава односи на један или више индустријских дизајна;
- 4) стваран и кратак назив дизајна;
- 5) правни основ за подношење пријаве, ако аутор дизајна није подносилац пријаве;
- 6) потпис подносиоца пријаве.

Захтев за признање права на индустријски дизајн може да садржи и изјаву да се захтева објављивање признатог права на индустријски дизајн 12 месеци након датума доношења решења о признању права на индустријски дизајн (одложено објављивање).

Једна пријава може да садржи захтев за признање права на индустријски дизајн за један или више индустријских дизајна (до 100) који се примењују на производима сврстаним у исту класу међународне класификације индустријских дизајна.

Аутор индустријског дизајна може током поступка заштите, као и током целог рока трајања права на индустријски дизајн, повући своју изјаву да не жели да му име буде наведено у пријави, регистрима, као ни у другим исправама предвиђеним овим законом.

Влада ближе прописује садржину захтева из става 1. овог члана, одређује прилоге који се подnose уз захтев и прописује њихову садржину.

Опис индустријског дизајна

Члан 20.

Опис индустријског дизајна треба да буде прецизан и сажет опис укупног спољашњег изгледа предмета заштите, заснован на поднетом приказу, који се види стално или приликом његове редовне употребе и да испуњава друге прописане услове.

Опис индустријског дизајна треба да се односи само на спољни облик предмета заштите, што подразумева површине тела, односно његових делова које се виде стално или при њиховој редовној употреби, односно само на слику или цртеж којим је приказан предмет заштите, а који може да се пренесе на одређени производ или његов део.

Опис индустријског дизајна не треба да садржи податке који се односе на конструкцију, функцију или функционалне предности и сличне податке о телу или његовим деловима.

Опис индустријског дизајна садржи нарочито: податке о подносиоцу пријаве; кратак и прави назив предмета заштите; новост предмета заштите, односно његових појединих делова; намену предмета заштите.

Влада ближе прописује садржину описа индустријског дизајна, као и број примерака описа индустријског дизајна који се подносе уз захтев за признање права на индустријски дизајн.

Приказ

Члан 21.

Приказ садржи искључиво предмет заштите.

Приказ треба да буде такав да се сви детаљи индустријског дизајна јасно виде и да, у погледу квалитета и других техничких захтева, испуњава прописане услове.

Приказ може бити поднет као фотографија или нацрт.

Ако је у питању пријава за признање права на дводимензионални индустријски дизајн, као приказ се може доставити дводимензионални примерак (узорак) пријављеног индустријског дизајна, с тим да се најдоцније у року од шест месеци од дана подношења пријаве надлежном органу мора доставити приказ из става 1. овог члана.

Влада ближе прописује техничке карактеристике приказа, као и број примерака приказа који се подносе уз захтев за признање права на индустријски дизајн.

Таксе и трошкови поступка

Члан 22.

У управном поступку пред надлежним органом плаћају се таксе и накнаде трошкова поступка, сагласно прописима којима се уређују административне таксе и накнаде трошкова поступка и трошкова за пружање информационих услуга.

Датум подношења пријаве

Члан 23.

За признање датума подношења пријаве потребно је да пријава поднета надлежном органу на тај датум садржи:

- 1) назначење да се тражи признање права на индустријски дизајн;
- 2) име и презиме, односно назив и адресу подносиоца пријаве;
- 3) приказ.

По пријему пријаве, надлежни орган испитује да ли су испуњени услови из става 1. овог члана.

На пријаву непосредно поднету надлежном органу, која садржи делове из става 1. овог члана, уписује се број пријаве и дан и час њеног пријема у надлежном органу и о томе се подносиоцу пријаве издаје потврда.

Ако пријава не садржи делове из става 1. овог члана, надлежни орган ће позвати подносиоца пријаве да у року од 30 дана отклони недостатке због којих пријава није могла бити уписана у одговарајући регистар.

Ако подносилац пријаве у року из става 4. овог члана отклони недостатке, надлежни орган закључком признаје као датум подношења пријаве онај датум кад је подносилац пријаве отклонио уочене недостатке.

Пријава којој је признат датум подношења уписује се у Регистар пријава.

Ако подносилац пријаве у року из става 4. овог члана не отклони недостатке, надлежни орган закључком одбацује пријаву.

Против закључка из става 7. овог члана може се изјавити жалба.

Право првенства

Члан 24.

Подносилац пријаве ужива од датума подношења пријаве право првенства у односу на сва друга лица која су за исти дизајн доцније поднела пријаву.

Међународно право првенства

Члан 25.

Правном или физичком лицу које је поднело уредну пријаву индустријског дизајна са дејством у некој земљи чланици Париске уније или Светске трговинске организације, признаће се у Републици Србији право првенства од датума подношења те пријаве ако у Републици Србији за исти индустријски дизајн поднесе пријаву у року од шест месеци од дана подношења пријаве са дејством у односној земљи. У захтеву за признање индустријског дизајна назначава се датум подношења, број пријаве и земља за коју је пријава поднета.

Уредном пријавом из става 1. овог члана сматра се свака пријава која испуњава услове уредности према националном законодавству земље чланице Париске уније или Светске трговинске организације за коју је пријава поднета или према

међународном уговору закљученом између ових земаља, без обзира на доцнију правну судбину те пријаве.

Правно или физичко лице из става 1. овог члана дужно је да, у року од три месеца од дана подношења пријаве у Републици Србији, достави надлежном органу препис пријаве из става 1. овог члана, оверен од надлежног органа земље чланице Париске уније, Светске трговинске организације, односно међународне организације којој је та пријава поднесена.

Захтев за издавање уверења о праву првенства садржи нарочито: приказ истоветан приказу у пријави; опис истоветан опису у пријави; доказ о уплати таксе за уверење.

Уверење о праву првенства садржи нарочито: податке о подносиоцу пријаве; податке о аутору индустријског дизајна; број пријаве и датум подношења пријаве; приказ истоветан приказу у пријави; опис истоветан опису у пријави.

Влада ближе прописује садржину захтева из става 4. овог члана и садржину уверења о праву првенства из става 5. овог члана.

Сајамско право првенства

Члан 26.

Подносилац пријаве који је, у року од три месеца пре дана подношења пријаве, на домаћем сајму или изложби међународног карактера, или у некој другој земљи чланице Париске уније или Светске трговинске организације излагао индустријски дизајн, може да у пријави тражи признање права првенства од дана првог излагања тог индустријског дизајна.

Подносилац пријаве из става 1. овог члана уз пријаву доставља потврду надлежног органа земље чланице Париске уније или Светске трговинске организације да је у питању сајам, односно изложба међународног карактера, уз назначење података о врсти сајма, односно изложбе, месту одржавања, датуму отварања и затварања сајма, односно изложбе, и датуму првог излагања тог дизајна.

Уверење да је изложби, односно сајму одржаном у Републици Србији званично признат међународни карактер издаје Привредна комора Србије.

Признањем права првенства из става 1. овог члана не продужавају се рокови из члана 25. овог закона.

Измена приказа

Члан 27.

У пријави не може се накнадно изменити приказ индустријског дизајна тако да се по свом обиму и садржини битно разликује од оног који је одређен описом достављеним приликом подношења пријаве.

Редослед испитивања пријава

Члан 28.

Пријаве се испитују по редоследу одређеном датумом и сатом њиховог подношења.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, пријава се може решавати по хитном поступку:

1) у случају судског спора, или покренутог инспекцијског надзора или царинског поступка, на захтев суда или надлежног органа тржишне инспекције, односно царинског органа;

2) ако је поднет захтев за међународно регистровање индустријског дизајна.

У случајевима из става 2. тачка 1) овог члана подноси се захтев за испитивање пријаве по хитном поступку.

Испитивање уредности пријаве

Члан 29.

Пријава је уредна ако садржи све елементе из чл. 19, 20. и 21. овог закона, доказ о уплати таксе за пријаву и друге прописане делове.

Ако утврди да пријава није уредна, надлежни орган ће писмено, уз навођење разлога, позвати подносиоца пријаве да је уреди у року који надлежни орган одреди.

На образложени захтев подносиоца пријаве, уз плаћање прописане таксе, надлежни орган може да продужи рок из става 2. овог члана за време које сматра примереним, а најдуже три месеца.

Ако подносилац пријаве у остављеном року не уреди пријаву, или не плати прописане таксе, надлежни орган ће пријаву одбацити закључком.

Против закључка из става 4. овог члана може се изјавити жалба.

У случају из става 4. овог члана, уз плаћање прописане таксе, подносилац пријаве може да поднесе предлог за повраћај у пређашње стање, у року од три месеца од дана пријема закључка о одбацавању.

Испитивање услова за признање права на индустријски дизајн

Члан 30.

Ако је пријава уредна у смислу члана 29. став 1. овог закона, надлежни орган испитује да ли су испуњени услови за признање права на индустријски дизајн.

Решење о одбијању признања права на индустријски дизајн

Члан 31.

Ако утврди да пријава не испуњава услове за признање права на индустријски дизајн, надлежни орган ће писменим путем обавестити подносиоца пријаве о

разлозима због којих се право на индустријски дизајн не може признати и позваће га да се, у року који надлежни орган одреди, изјасни о тим разлозима.

На образложени захтев подносиоца пријаве, уз плаћање прописане таксе, надлежни орган може да продужи рок из става 1. овог члана за време које сматра примереним, а најдуже до три месеца.

Надлежни орган ће решењем одбити захтев за признање права на индустријски дизајн ако се подносилац пријаве уопште не изјасни, или ако се изјасни, а надлежни орган и даље сматра да се право на индустријски дизајн не може признати.

Одустанак од пријаве

Члан 32.

Подносилац пријаве може у току целог поступка одустати од пријаве у целини или само за неке индустријске дизајне.

Ако је у Регистру пријава уписано одређено право у корист трећег лица, подносилац пријаве не може одустати од пријаве без писмене сагласности лица на чије име је уписано то право.

У случају када подносилац пријаве одустане од пријаве у целини, надлежни орган ће донети закључак о обустави поступка.

Против закључка из става 3. овог члана, може се изјавити жалба.

У случају из става 3. овог члана, пријава престаје да важи наредног дана од дана предаје надлежном органу изјаве о одустанку.

Раздвајање пријаве

Члан 33.

Подносилац пријаве која садржи захтев за признање права на више индустријских дизајна (у даљем тексту: вишеструка пријава), у складу са чланом 19. став 3. овог закона, може, уз плаћање прописане таксе, да поднесе захтев за раздвајање своје вишеструке пријаве на више појединачних, или вишеструких издвојених пријава.

Свака од издвојених пријава из става 1. овог члана добија нови број пријаве и заводи се у Регистар пријава, али задржава датум подношења првобитне вишеструке пријаве и њено право првенства.

О раздвајању пријаве доноси се посебно решење, у коме се назначава број, односно бројеви нових пријава, индустријски дизајни који остају у првобитној вишеструкој пријави и индустријски дизајни који су у издвојеној, или издвојеним пријавама.

Захтев из става 1. овог члана садржи нарочито: број и датум подношења првобитне пријаве чије се раздвајање тражи; опис и приказ индустријског дизајна; назначење бројева класа Међународне класификације индустријског дизајна које остају у првобитној пријави и бројева класа Међународне класификације индустријског дизајна које се раздвајају.

Влада ближе прописује садржину захтева из става 1. овог члана, одређује прилоге који се подnose уз захтев и прописује њихову садржину.

Делимично признање вишеструке пријаве

Члан 34.

Ако утврди да вишеструка пријава, поред индустријских дизајна којима се може признати заштита, садржи и један или више индустријских дизајна којима се, на основу овога закона, не може признати заштита, надлежни орган ће писменим путем о томе обавестити подносиоца пријаве и позваће га да се у року који надлежни орган одреди изјасни о наведеним разлозима.

На образложени захтев подносиоца пријаве, надлежни орган може да продужи рок из става 1. овог члана за време које сматра примереним, а најдуже три месеца.

Надлежни орган ће донети решење о делимичном признању вишеструке пријаве ако се подносилац пријаве уопште не изјасни, или ако се изјасни, а надлежни орган и даље сматра да се неким индустријским дизајнима из вишеструке пријаве не може признати заштита.

Претварање пријаве за признање права на индустријски дизајн у пријаву за признање патента, односно малог патента

Члан 35.

До окончања поступка, пријава за признање права на индустријски дизајн може се претворити у пријаву за признање патента, односно малог патента.

Закључак за плаћање таксе ради признања права на индустријски дизајн

Члан 36.

Ако пријава испуњава услове за признање права на индустријски дизајн, надлежни орган закључком позива подносиоца пријаве да плати таксу за првих пет година заштите и трошкове објаве индустријског дизајна и да достави доказе о извршеним уплатама.

Ако подносилац пријаве у остављеном року не достави доказе о извршеним уплатама из става 1. овог члана, сматраће се да је пријава повучена.

У случају из става 2. овог члана, надлежни орган ће донети закључак о обустави поступка, против кога се може изјавити жалба.

У случају из става 2. овог члана, подносилац пријаве може, уз плаћање прописане таксе, да поднесе предлог за повраћај у пређашње стање у року од три месеца од дана пријема закључка о обустави поступка.

Упис права на индустријски дизајн у Регистар индустријског дизајна

Члан 37.

Када подносилац пријаве достави доказе о извршеним уплатама из члана 36. став 1. овог закона, надлежни орган признато право на индустријски дизајн, са прописаним подацима, уписује у Регистар индустријског дизајна, а носиоцу права на индустријски дизајн издаје исправу о индустријском дизајну.

Исправа о индустријском дизајну има карактер решења у управном поступку.

Исправа о индустријском дизајну садржи нарочито: регистарски број регистрованог индустријског дизајна и број пријаве; податке о аутору дизајна; приказ и опис индустријског дизајна; датум уписа у Регистар индустријског дизајна; датум до ког регистровани индустријски дизајн важи.

Влада ближе прописује садржину исправе о индустријском дизајну из става 1. овог члана.

Објављивање признатог права

Члан 38.

Признато право на индустријски дизајн објављује се у службеном гласилу надлежног органа.

У службеном гласилу надлежног органа објављују се нарочито следећи подаци: подаци о носиоцу права на индустријски дизајн; регистарски број регистрованог индустријског дизајна; датум уписа права на индустријски дизајн у Регистар индустријског дизајна; датум до ког регистровани индустријски дизајн важи; назив предмета заштите; приказ; број класе Међународне класификације индустријског дизајна.

Влада ближе прописује податке из става 2. овог члана који се објављују у службеном гласилу надлежног органа.

IV. САДРЖИНА, ОБИМ И ОГРАНИЧЕЊЕ ПРАВА НА ИНДУСТРИЈСКИ ДИЗАЈН

Садржина права на индустријски дизајн

Члан 39.

Носилац права на индустријски дизајн има искључиво право на економско искоришћавање заштићеног индустријског дизајна и да то право ускрати сваком трећем лицу.

Под економским искоришћавањем из става 1. овог члана подразумева се индустријска и занатска израда производа за тржиште, на основу примене заштићеног индустријског дизајна, као и:

- 1) употреба таквог производа у привредној делатности;

- 2) складиштење таквог производа ради његовог стављања у промет;
- 3) понуда таквог производа ради његовог стављања у промет;
- 4) стављање у промет таквог производа;
- 5) увоз, извоз или транзит таквог производа.

Права аутора индустријског дизајна

Члан 40.

Аутор индустријског дизајна има морална и имовинска права.

Морално право је право аутора индустријског дизајна да његово име буде наведено у пријави, списима и исправи о индустријском дизајну.

Имовинско право је право аутора индустријског дизајна да ужива економску корист од искоришћавања заштићеног индустријског дизајна.

Ако аутор индустријског дизајна није носилац права на индустријски дизајн, облик економске користи коју ужива аутор заштићеног индустријског дизајна од његовог искоришћавања одређује се уговором између носиоца индустријског дизајна и аутора индустријског дизајна.

Обим права на индустријски дизајн

Члан 41.

Обим права која се стичу на основу заштићеног индустријског дизајна одређен је садржином описа индустријског дизајна који је заснован на поднетом приказу.

Подносилац пријаве може сам, или на писмени захтев надлежног органа у остављеном року, да изјави да не тражи било каква искључива права на елементу индустријског дизајна наведеном у опису индустријског дизајна.

Приликом утврђивања обима права на индустријски дизајн у случају спора, суд ће узети у обзир слободу аутора приликом стварања индустријског дизајна, у смислу члана 5. став 2. овог закона.

Право раније употребе

Члан 42.

Право на индустријски дизајн не делује према савесном лицу које је пре датума признатог права првенства пријаве у земљи већ отпочело коришћење истог индустријског дизајна у производњи, или је извршило све неопходне припреме за отпочињање таквог коришћења.

Лице из става 1. овог члана има право да индустријски дизајн користи искључиво у производне сврхе, у свом привредном друштву или радионици, или туђем привредном друштву или радионици за сопствене потребе.

Лице из става 1. овог члана не може да пренесе своје право на коришћење индустријског дизајна на другог, осим ако заједно са правом преноси и привредно

друштво или радионицу, односно огранак у коме је припремљено, односно отпочело коришћење тог индустријског дизајна.

Ограничење права

Члан 43.

Носилац права на индустријски дизајн не може да забрани трећем лицу радње:

- 1) учињене у некомерцијалне и експерименталне сврхе;
- 2) умножавања у сврху подучавања или цитирања, под условом да су такве радње у складу са праксом лојалне конкуренције и да неоправдано не угрожавају нормално искоришћавање индустријског дизајна, као и да је наведено одакле је индустријски дизајн преузет.

Ограничење права ради несметаног обављања међународног саобраћаја

Члан 44.

Право на индустријски дизајн не делује према лицу које употребљава предмете који су произведени на основу заштићеног индустријског дизајна, а који сачињавају део конструкције или опреме брода, ваздухоплова или сувоземног возила, односно служе искључиво за потребе функционисања брода, ваздухоплова или сувоземног возила које је регистровано у некој од земаља чланица Париске уније или Светске трговинске организације, кад се оно привремено или случајно нађе на територији Републике Србије.

Исцрпљење права

Члан 45.

Ако је носилац права на индустријски дизајн у Републици Србији ставио у промет производ који садржи заштићени индустријски дизајн, односно производ који је обликован према заштићеном индустријском дизајну или ако је носилац права на индустријски дизајн овластио неко лице да у Републици Србији такав производ стави у промет, нема право да забрани трећим лицима даље располагање тим производом, купљеним у легалним токовима промета (у даљем тексту: исцрпљење права).

Исцрпљење права става 1. овог члана неће се применити у случају постојања легитимног интереса носиоца права на индустријски дизајн да се супротстави даљем стављању у промет производа који садржи заштићени индустријски дизајн, или који је обликован према заштићеном индустријском дизајну, посебно ако је у међувремену дошло до кvara или друге промене својстава производа.

Однос са другим облицима заштите

Члан 46.

Одредбе овог закона неће утицати на постојећа права везана за жигове, патенте или мале патенте. Индустијски дизајн заштићен по одредбама овог закона ужива заштиту и на основу закона којим се уређује ауторско право од датума када је индустијски дизајн настао, односно када је изражен у одређеној форми.

V. ПРАВНА ЗАШТИТА ИНДУСТРИЈСКОГ ДИЗАЈНА СТВОРЕНОГ У РАДНОМ ОДНОСУ

Дизајн створен у радном односу

Члан 47.

На правну заштиту индустијског дизајна створеног у радном односу сходно се примењују одредбе закона којим се уређују патенти.

VI. ПРОМЕНЕ У ПРИЈАВИ, ОДНОСНО РЕГИСТРАЦИЈИ ИНДУСТРИЈСКОГ ДИЗАЈНА

Промена имена и адресе носиоца права

Члан 48.

Надлежни орган, на захтев носиоца права на индустијски дизајн, односно подносиоца пријаве, доноси решење о упису у одговарајући регистар надлежног органа, промене имена и адресе носиоца права на индустијски дизајн, односно подносиоца пријаве.

Једним захтевом из става 1. овог члана може се затражити упис промене имена и адресе носиоца права који се односи на више регистрованих индустијских дизајна, односно више пријава, под условом да су регистарски бројеви, односно бројеви пријава назначени у захтеву.

Ако захтев за упис промене имена и адресе носиоца права не садржи прописане податке, надлежни орган ће писменим путем позвати подносиоца захтева да га уреди у року који надлежни орган одреди.

На образложени захтев подносиоца захтева за упис промене имена и адресе, уз плаћање прописане таксе, надлежни орган ће продужити рок из става 3. овог члана за време које сматра примереним.

Ако подносилац захтева у остављеном року не поступи по позиву, надлежни орган ће донети закључак о одбацивању захтева.

Против закључка из става 5. овог члана може се изјавити жалба.

Захтев за упис промене из става 1. овог члана садржи нарочито: регистарски број регистрованог индустијског дизајна, односно број пријаве; податке о носиоцу права на индустијски дизајн, односно подносиоцу пријаве; назначење врсте промене.

Влада прописује ближу садржину захтева за упис промене из става 1. овог члана, као и садржину прилога и прилоге који се подносе уз захтев.

Пренос права

Члан 49.

Пренос права на индустријски дизајн, односно права из пријаве може бити последица уговора о преносу права, статусне промене носиоца права на индустријски дизајн, односно подносиоца пријаве, судске или административне одлуке.

Пренос права из става 1. овог члана уписује се у одговарајући регистар надлежног органа на захтев носиоца права на индустријски дизајн, односно подносиоца пријаве или стицаоца права.

Упис преноса права из става 1. овог члана у одговарајући регистар надлежног органа, производи правно дејство према трећим лицима.

О упису преноса права из става 1. овог члана у одговарајући регистар надлежног органа, доноси се посебно решење.

Уговор о преносу права

Члан 50.

Уговором о преносу права из члана 49. став 1. овог закона, носилац права на индустријски дизајн, односно подносилац пријаве може пренети право на регистровани индустријски дизајн, односно право из пријаве.

Уговор о преносу права из става 1. овог члана саставља се у писменој форми и мора садржати назначење уговорних страна, број регистрованог индустријског дизајна, односно број пријаве и висину накнаде, ако је уговорена.

Лиценца

Члан 51.

Носилац права на индустријски дизајн, односно подносилац пријаве може уговором о лиценци уступити право коришћења регистрованог индустријског дизајна, односно права из пријаве.

Уговор о лиценци из става 1. овог члана саставља се у писменој форми и мора садржати назначење уговорних страна, број регистрованог индустријског дизајна или број пријаве, време трајања лиценце и обим лиценце.

Уговор о лиценци из става 1. овог члана уписује се у одговарајући регистар надлежног органа на захтев носиоца права на индустријски дизајн, односно подносиоца пријаве или стицаоца права.

Упис уговора о лиценци из става 1. овог члана у одговарајући регистар надлежног органа производи правно дејство према трећим лицима.

О упису уговора о лиценци из става 1. овог члана у одговарајући регистар надлежног органа, доноси се посебно решење.

Залого

Члан 52.

Регистровани индустријски дизајн, односно право из пријаве може бити предмет уговора о залози.

Уговор о залози из става 1. овог члана саставља се у писменој форми и мора садржати: дан закључења; име и презиме или пословно име, пребивалиште или боравиште, односно седиште уговорних страна као и дужника ако су то различита лица; регистарски број регистрованог индустријског дизајна, односно број пријаве индустријског дизајна и податке о потраживању које се обезбеђује заложним правом.

Уговор о залози из става 1. овог члана уписује се у одговарајући регистар надлежног органа на захтев носиоца права на индустријски дизајн, односно подносиоца пријаве или заложног повериоца.

Поверилац стиче заложно право уписом у одговарајући регистар надлежног органа.

О упису уговора о залози из става 1. овог члана у одговарајући регистар надлежног органа, доноси се посебно решење.

На сва питања која се односе на залогу права на индустријски дизајн, а која нису регулисана овим законом, примењују се прописи којима се уређује бездржавинска залого, облигациони и својинскоправни односи.

У регистар надлежног органа уписују се нарочито следећи подаци: подаци о залогодавцу и дужнику, када то нису иста лица, као и подаци о заложном повериоцу; регистарски број регистрованог индустријског дизајна, односно број пријаве за признање права; подаци о потраживању које се обезбеђује заложним правом уз назначење основног и максималног износа.

У регистар надлежног органа уписују се и све промене података из става 7. овог члана.

Влада ближе прописује податке који се уписују у регистар надлежног органа.

Поступак за упис преноса права, лиценце и залого

Члан 53.

Поступак за упис преноса права, лиценце и залого, покреће се писаним захтевом, који се подноси надлежном органу.

Уз захтев из става 1. овог члана подноси се и:

- 1) доказ о правном основу уписа који се тражи;
- 2) пуномоћје, ако се поступак за упис преноса права, лиценце, или залого покреће преко пуномоћника;

3) доказ о уплати прописане таксе по захтеву за упис преноса права, лиценце или залогe.

Једним захтевом из става 1. овог члана може се затражити упис преноса права, који се односи на више регистрованих индустријских дизајна, односно више пријава, под условом да су ранији носилац права и нови носилац права, исти у сваком регистрованом индустријском дизајну, односно пријави и да су регистарски бројеви, односно бројеви пријава назначени у захтеву.

Једним захтевом из става 1. овог члана може се затражити упис лиценце, односно залогe, који се односи на више регистрованих индустријских дизајна, односно више пријава, под условом да су носилац права и стичалац лиценце, односно залогe исти у сваком регистрованом индустријском дизајну, односно пријави и да су регистарски бројеви, односно бројеви пријава назначени у захтеву.

Захтев из става 1. овог члана садржи нарочито: регистарски број регистрованог индустријског дизајна, односно број пријаве; податке о носиоцу права на индустријски дизајн, односно подносиоцу пријаве; назначење врсте промене, односно уписа права који се тражи.

Влада ближе прописује садржину захтева из става 1. овог члана, као и врсту и садржину прилога који се подносе уз захтев.

Члан 54.

Захтев за упис преноса права, лиценце, односно залогe је уредан ако садржи податке из члана 53. став 2. овог закона и друге прописане податке.

Ако захтев за упис преноса права, лиценце, односно залогe није уредан, надлежни орган ће позвати подносиоца захтева да га у року од 30 дана од дана пријема позива уреди.

На образложени захтев подносиоца захтева за упис преноса права, лиценце или залогe, уз плаћање прописане таксе, надлежни орган ће продужити рок из става 2. овог члана за време које сматра примереним.

Ако подносилац захтева у остављеном року не поступи по позиву, надлежни орган ће донети закључак о одбацивању захтева.

Против закључка из става 4. овог члана може се изјавити жалба.

Члан 55.

Ако је захтев за упис преноса права, лиценце или залогe уредан у смислу члана 54. овог закона, надлежни орган испитује да ли правни основ на коме се тај захтев заснива испуњава законом прописане услове за упис преноса права, лиценце или залогe.

Ако правни основ на коме се заснива захтев за упис преноса права, лиценце или залогe не испуњава услове прописане овим законом, надлежни орган ће позвати подносиоца захтева да се у року од 30 дана од дана пријема позива изјасни о разлозима због којих се упис не може извршити.

На образложени захтев подносиоца захтева за упис преноса права, лиценце или залогe, уз плаћање прописане таксе, надлежни орган ће продужити рок из става 2. овог члана за време које сматра примереним.

Надлежни орган ће решењем одбити захтев за упис преноса права, лиценце или залоге, ако се подносилац захтева, у остављеном року не изјасни о разлозима због којих се упис не може одобрити, или се изјасни, а надлежни орган и даље сматра да се упис не може одобрити.

VII. ПРЕСТАНАК ПРАВА

Члан 56.

Право на индустријски дизајн престаје:

- 1) ако носилац права на индустријски дизајн пропусти да плати прописану таксу за одржавање права;
- 2) ако се носилац права на индустријски дизајн одрекне права - наредног дана од дана предаје надлежном органу поднеска о одрицању;
- 3) на основу судске одлуке или одлуке надлежног органа, у случајевима предвиђеним овим законом - даном који је одређен том одлуком;
- 4) ако је престало да постоји правно лице или ако је умрло физичко лице које је носилац права на индустријски дизајн - даном престанка правног лица, односно смрти физичког лица, осим ако је право на индустријски дизајн прешло на правне следбенике ових лица.

Члан 57.

Ако је у Регистру индустријског дизајна уписано одређено право у корист трећег лица (лиценца, залога, или неко слично право), носилац права на индустријски дизајн не може да се одрекне свог права без писмене сагласности лица на чије име је уписано то право.

Ако носилац права на индустријски дизајн у прописаном року не плати одговарајућу таксу за одржавање важења регистрованог индустријског дизајна, а у Регистру индустријског дизајна је уписана лиценца, залога или неко друго право у корист трећег лица, надлежни орган ће то лице обавестити да није плаћена такса и да је може платити у року од шест месеци од почетка године за коју се уплаћује такса, и тиме одржати важење уписаног права.

VIII. ОГЛАШАВАЊЕ НИШТАВИМ РЕГИСТРАЦИЈЕ ИНДУСТРИЈСКОГ ДИЗАЈНА

Члан 58.

Регистровани индустријски дизајн се може огласити ништавим ако се утврди да у време његовог регистравања нису били испуњени услови за признање индустријског дизајна предвиђени овим законом.

Регистровани индустријски дизајн се може огласити ништавим за све време трајања заштите, и то на предлог заинтересованог лица или на предлог јавног тужиоца (у даљем тексту: предлагач).

Предлог за оглашавање ништавим

Члан 59.

Поступак за оглашавање ништавим регистрованог индустријског дизајна покреће се писаним предлогом за оглашавање ништавим.

Предлог из става 1. овог члана мора да садржи податке о предлагачу и о носиоцу права на индустријски дизајн, назначење да се тражи оглашавање ништавим регистрованог индустријског дизајна, регистарски број регистрованог индустријског дизајна, разлоге због којих се предлага оглашавање ништавим и потребне доказе.

Поступак по уредном предлогу за оглашавање ништавим

Члан 60.

Ако предлог за оглашавање ништавим регистрованог индустријског дизајна не испуњава прописане услове из члана 59. овог закона, надлежни орган ће писменим путем позвати предлагача да уреди предлог, у року од 30 дана од дана пријема позива.

На образложени захтев предлагача, уз плаћање прописане таксе, надлежни орган ће продужити рок из става 1. овог члана за време које сматра примереним.

Ако предлагач у остављеном року не поступи по позиву, надлежни орган ће донети закључак о одбацивању предлога.

Против закључка из става 3. овог члана може се изјавити жалба.

Уредан предлог из члана 59. овог закона надлежни орган ће доставити противнику предлагача и позвати га да у року од 30 дана од дана пријема позива, достави свој одговор.

У поступку по предлогу за оглашавање ништавим надлежни орган може да закаже усмену расправу.

После спроведеног поступка по предлогу за оглашавање ништавим, надлежни орган може да донесе решење о делимичном или потпуном оглашавању ништавим регистрованог индустријског дизајна.

У року од три месеца од правноснажности одлуке о оглашавању ништавим регистрованог индустријског дизајна, надлежни орган ће у свом службеном гласилу објавити прописане податке о поништену праву.

Члан 61.

Оглашавање ништавим регистрованог индустријског дизајна нема дејство на судске одлуке у вези са утврђивањем повреде права које су у моменту доношења тог решења биле правноснажне, као и на закључене уговоре о преносу права, односно уступању лиценце, ако су и у мери у којој су ти уговори извршени, под условом да је тужилац, односно носилац права на индустријски дизајн савестан.

IX. ГРАЂАНСКОПРАВНА ЗАШТИТА

Заштита у случају повреде права на индустријски дизајн

Члан 62.

У случају повреде права на индустријски дизајн или права из пријаве, тужилац може тужбом да захтева:

- 1) утврђење повреде права;
- 2) престанак повреде права;
- 3) уништење или преиначење предмета којима је извршена повреда права;
- 4) уништење или преиначење алата и опреме уз помоћ којих су произведени предмети којима је извршена повреда права, ако је то неопходно за заштиту права;
- 5) накнаду имовинске штете и оправданих трошкова поступка;
- 6) накнаду моралне штете за аутора;
- 7) објављивање пресуде о трошку туженог;
- 8) давање података о трећим лицима која су учествовала у повреди права.

Лице које повреди право на индустријски дизајн одговара за штету по општим правилима о накнади штете.

Ако је повреда права на индустријски дизајн учињена намерно, тужилац може од туженог, уместо накнаде имовинске штете, да захтева накнаду до троструког износа уобичајене лиценцне накнаде коју би примио за коришћење дизајна.

Поступак по тужби из става 1. овог члана је хитан.

Повреда права на индустријски дизајн

Члан 63.

Повредом права на индустријски дизајн сматра се свако неовлашћено искоришћавање регистрованог индустријског дизајна у смислу члана 39. овог закона и неовлашћено објављивање предмета пријаве.

Повредом права на индустријски дизајн сматра се и подражавање заштићеног индустријског дизајна.

Приликом утврђивања да ли постоји повреда права на индустријски дизајн, суд нарочито води рачуна о одредбама чл. 8, 9. и 41. овог закона.

Активна легитимација за тужбу

Члан 64.

Тужбу због повреде права на индустријски дизајн из члана 62. овог закона могу да поднесу подносилац пријаве, носилац права на индустријски дизајн и стицалац искључиве лиценце.

Поступак по тужби због повреде права из пријаве суд ће прекинути до одлуке надлежног органа о признању индустријског дизајна.

Ако је пред надлежним органом покренут поступак из члана 58. овог закона, суд који поступа по тужби из члана 62. овог закона дужан је да застане са поступком до коначне одлуке надлежног органа.

Рок за подношење тужбе

Члан 65.

Тужба због повреде права на индустријски дизајн може да се поднесе у року од три године од дана када је тужилац сазнао за повреду и учиниоца, а најдоцније у року од пет година од дана када је повреда први пут учињена.

Привремена мера

Члан 66.

На захтев лица које учини вероватним да је његов заштићени индустријски дизајн или право из пријаве повређено, или да ће бити повређено, суд може да одреди привремену меру одузимања или искључења из промета предмета којим се врши повреда, средстава за производњу тих предмета, односно меру забране настављања започетих радњи којима се врши или би се могла извршити повреда.

Обезбеђење доказа

Члан 67.

На захтев лица које учини вероватним да је његов заштићени индустријски дизајн или право из пријаве повређено, односно да може доћи до повреде тог права, или да постоји опасност од настанка неотклоњиве штете, као и да постоји оправдана сумња да ће докази о томе бити уништени или да ће их касније бити немогуће прибавити, суд може приступити обезбеђењу доказа без претходног обавештавања или саслушања лица од кога се докази прикупљају.

Обезбеђењем доказа у смислу става 1. овог члана сматра се преглед просторија, возила, књига, докумената, као и заплена предмета, испитивање сведока и вештака.

Лицу од кога се докази прикупљају, судско решење о одређивању обезбеђења доказа уручује се у тренутку прикупљања доказа, а одсутном лицу, чим то постане могуће.

Рок за тражење привремених мера

Члан 68.

Привремене мере из члана 66. овог закона и обезбеђење доказа из члана 67. овог закона могу се тражити и пре подношења тужбе због повреде заштићеног индустријског дизајна, односно повреде права из пријаве, под условом да се тужба

поднесе у року од 30 дана од дана доношења решења о одређивању привремене мере, односно решења о одређивању обезбеђења доказа.

Жалба против решења којим је суд одредио привремену меру из члана 66. овог закона не одлаже извршење решења.

Средство обезбеђења

Члан 69.

На захтев лица против кога је покренут поступак због повреде заштићеног индустријског дизајна или поступак за изрицање привремене мере, суд може да одреди полагање одговарајућег новчаног износа као средства обезбеђења у случају неоснованости захтева, на терет подносиоца захтева.

Обавеза пружања информација

Члан 70.

Суд може да нареди лицу које је извршило повреду заштићеног индустријског дизајна или права из пријаве да пружи информацију о трећим лицима која су учествовала у повреди заштићеног индустријског дизајна или права из пријаве и о њиховим дистрибутивним каналима.

Лице из става 1. овог члана које не изврши обавезу пружања информације одговара за штету која из тога произађе.

Оспоравање права на индустријски дизајн

Члан 71.

Аутор индустријског дизајна или његов правни следбеник може тужбом да захтева од суда да утврди да он има право на подношење пријаве уместо лица, или заједно са лицем које је поднело пријаву.

Аутор индустријског дизајна или његов правни следбеник може тужбом да захтева од суда да утврди да је он носилац регистрованог индустријског дизајна уместо лица, или заједно са лицем на чије име је код надлежног органа регистрован индустријски дизајн.

Тужба из става 1. овог члана може да се поднесе до окончања поступка за признање индустријског дизајна, а тужба из става 2. овог члана може да се поднесе до истека рока важења индустријског дизајна.

Упис судске одлуке у регистар

Члан 72.

Ако се правноснажном судском одлуком усвоји тужбени захтев из члана 71. овог закона, надлежни орган ће по пријему правноснажне пресуде, или на захтев тужиоца, уписати тужиоца у одговарајући регистар као подносиоца пријаве, односно носиоца права на индустријски дизајн.

Права трећег савесног лица

Члан 73.

Право које је треће савесно лице прибавило од ранијег подносиоца пријаве, или носиоца права на индустријски дизајн из члана 71. овог закона, престаје даном уписа новог носиоца права, односно подносиоца пријаве у одговарајући регистар.

Спор за признање ауторства

Члан 74.

Лице које себе сматра аутором индустријског дизајна или његов правни следбеник, може тужбом да захтева од суда да утврди да је он аутор индустријског дизајна који је предмет пријаве, или признатог права на индустријски дизајн, и да буде наведен као аутор у пријави и свим другим документима, као и у одговарајућим регистрима.

Тужилац из става 1. овог члана може да захтева и објављивање пресуде о трошку туженог, накнаду моралне и имовинске штете и трошкова поступка.

Рок за подношење тужбе из става 1. овог члана није временски ограничен.

Х. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 75.

Казниће се за привредни преступ новчаном казном у износу од 100.000 до 3.000.000 динара привредно друштво или друго правно лице које на начин из члана 63. овог закона повреди право на индустријски дизајн, односно право из пријаве.

За радње из става 1. овог члана казниће се за привредни преступ новчаном казном у износу од 50.000 до 200.000 одговорно лице у привредном друштву или другом правном лицу.

Предмети извршења привредног преступа и предмети који су били употребљени за извршење привредног преступа из става 1. овог члана биће одузети, а предмети извршења привредног преступа биће и уништени.

Пресуда којом је учиниоцу изречена казна за привредни преступ из става 1. овог члана јавно се објављује.

Члан 76.

Казниће се за прекршај новчаном казном у износу од 50.000 до 500.000 динара предузетник, ако повреди право на индустријски дизајн или право из пријаве на начин из члана 63. овог закона.

За радње из става 1. овог члана казниће се и физичко лице новчаном казном у износу од 10.000 до 50.000 динара.

Предмети извршења прекршаја и предмети који су били употребљени за извршење прекршаја из става 1. овог члана биће одузети, а предмети извршења прекршаја биће и уништени.

Члан 77.

Казниће се за прекршај новчаном казном у износу од 100.000 до 1.000.000 динара правно лице које се неовлашћено бави заступањем у остваривању права из овог закона (члан 16).

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај новчаном казном у износу од 10.000 до 50.000 динара одговорно лице у правном лицу.

Казниће се за прекршај новчаном казном у износу од 10.000 до 50.000 динара физичко лице које се неовлашћено бави заступањем у остваривању права из овог закона (члан 16).

XI. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 78.

Регистар пријава за признање дизајна, преименоваће се у Регистар пријава за признање права на индустријски дизајн, а Регистар дизајна, преименоваће се у Регистар индустријских дизајна, и наставиће да се воде од одговарајућег редног броја.

Регистар заступника установљен Законом о патентима ("Службени лист СЦГ", бр. 32/04 и 35/04 - исправка и "Службени гласник РС", број 115/06 - исправка), наставља да се води у складу са законом којим је установљен и овим законом.

Регистровани индустријски дизајни који важе на дан ступања на снагу овог закона остају и даље на снази и на њих ће се примењивати одредбе овог закона.

Одредбе овог закона примењиваће се и на пријаве за признање права на дизајн поднете до дана ступања на снагу овог закона, а по којима управни поступак није окончан, као и на друге започете поступке у вези са дизајнима који до дана ступања на снагу овог закона нису окончани.

Члан 79.

Залогe које су до дана ступања на снагу овог закона уписане у Регистар заложног права на покретним стварима и правима код Агенције за привредне регистре остају на снази и биће уписане у одговарајући регистар надлежног органа.

Агенција за привредне регистре, дужна је да у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона надлежном органу достави податке и документацију на основу којих је извршен упис залоге на индустријским дизајнима у Регистар заложног права на покретним стварима и правима.

Члан 80.

Подзаконски прописи за извршење овог закона биће донети у року од четири месеца од дана ступања на снагу овог закона.

До доношења подзаконских прописа из става 1. овог члана, примењују се одредбе прописа донетих на основу Закона о правној заштити дизајна ("Службени лист СЦГ", број 61/04), ако нису супротне овом закону.

Члан 81.

Даном ступања на снагу овог закона престају да важе:

- 1) Закон о правној заштити дизајна ("Службени лист СЦГ", број 61/04);
- 2) Одредбе чл. 37. и 38. и члана 44. став. 1. тачка 2) Закона о посебним овлашћењима ради ефикасне заштите права интелектуалне својине ("Службени гласник РС", број 46/06).

Члан 82.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије".

ИЗМЕНЕ

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

Указ о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о правној заштити индустријског дизајна

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о правној заштити индустријског дизајна, који је донела Народна скупштина Републике Србије на Седмој седници Првог редовног заседања у 2015. години, 15. маја 2015. године.

ПР број 67

У Београду, 22. маја 2015. године

Председник Републике,
Томислав Николић, с.р.

Закон о изменама и допунама Закона о правној заштити индустријског дизајна

Закон је објављен у "Службеном гласнику РС", бр. 45/2015 од 22.5.2015. године, а ступио је на снагу 30.5.2015.

Члан 1.

У Закону о правној заштити индустријског дизајна ("Службени гласник РС", број 104/09), у члану 1. став 3. речи: "производом о којем" замењују се речима: "типом производа о којима".

Члан 2.

У члану 2. став 2. после речи: "паковање производа," додају се речи: "укупни визуелни идентитет производа,".

Члан 3.

У члану 4. став 1. после речи: "пре дана подношења пријаве за признање тог индустријског дизајна," додају се речи: "или пре датума признатог права првенства, уколико је оно затражено," а после речи: "или ако не постоји раније поднета пријава за признање идентичног индустријског дизајна" додају се речи: "која је постала доступна јавности".

Став 2. брише се.

У досадашњем ставу 3. који постаје став 2. речи: "Разлика у небитним детаљима постоји ако информисани корисник, на први поглед, не разликује индустријске дизајне." брише се.

Члан 4.

Члан 5. мења се и гласи:

"Члан 5.

Индустријски дизајн има индивидуални карактер ако се укупан утисак који оставља на информисаног корисника разликује од укупног утиска који на тог корисника оставља било који други индустријски дизајн који је постао доступан јавности пре дана подношења пријаве индустријског дизајна, или датума признатог права првенства.

Приликом утврђивања индивидуалног карактера индустријског дизајна узима се у обзир степен слободе аутора приликом стварања индустријског дизајна одређеног производа."

Члан 5.

У члану 6. став 1. после тачке 1) тачка и запета замењују се речју: "и".

Члан 6.

У члану 7. став 1. мења се и гласи:

"Сматра се да је индустријски дизајн постао доступан јавности у смислу чл. 4. и 5. овог закона ако је објављен након регистрације или на други начин, ако је излаган, коришћен у промету или на други начин откривен пре дана подношења пријаве индустријског дизајна, или датума признатог права првенства, ако је оно затражено, осим у случају када није постојала разумна могућност да пословни кругови специјализовани за дату област сазнају за поменуте догађаје у стандардним токовима пословања у Републици Србији."

У ставу 2. после речи: "под" додају се речи: "експлицитним или имплицитним" , а речи: "индустријског дизајна" бришу се.

Члан 7.

У називу изнад члана 8. после речи: "функције", додају се речи: "и супротности са јавним поретком и моралом".

У члану 8. став 1. после речи: "може" реч: "да" брише се.

У ставу 2. после речи: "може" реч: "да" брише се.

У ставу 3. речи: "може да се заштити дизајн" замењују се речима: "биће одобрена заштита индустријском дизајну".

После става 3. додаје се став 4, који гласи:

"Индустријским дизајном не може се заштитити спољашњи изглед производа чије је објављивање или употреба противна јавном поретку или прихваћеним моралним принципима."

Члан 8.

После члана 8. додају се назив и члан 8а, који гласе:

"Право на заштиту индустријског дизајна

Члан 8а

Право на заштиту индустријског дизајна припада аутору или његовом правном следбенику, односно послодавцу, у случајевима предвиђеним овим законом.

Страна физичка и правна лица у погледу заштите индустријског дизајна уживају иста права као и домаћа физичка и правна лица, ако то произлази из међународних уговора или из начела узајамности.

Постојање узајамности доказује лице које се на узајамност позива."

Члан 9.

Члан 9. мења се и гласи:

"Члан 9.

На основу овог закона заштита се не може одобрити индустријском дизајну:

- 1) који не представља индустријски дизајн у смислу члана 2. став 1. овог закона;
- 2) који не испуњава услове из чл. 3-8. овог закона;
- 3) ако је пријаву за признање индустријског дизајна поднело лице које нема право на заштиту индустријског дизајна у смислу члана 8а став 1. овог закона;
- 4) ако је индустријски дизајн у супротности са индустријским дизајном који је постао доступан јавности након дана подношења пријаве, или датума признатог права првенства, а који је заштићен у Републици Србији од дана који претходи датуму подношења пријаве за заштиту индустријског дизајна или датуму признатог првенства;
- 5) који користи препознатљив знак, а закон којим се уређује такав знак омогућава носиоцу права на знак право да забрани такво коришћење;
- 6) који повређује ауторско право или права индустријске својине другог лица;
- 7) који садржи државни или други јавни грб, заставу или симбол, назив или скраћеницу назива неке земље или међународне организације, религиозне и националне симболе, као и њихово подражавање, осим по одобрењу надлежног органа."

Члан 10.

Назив изнад члана 10. и члан 10. бришу се.

Члан 11.

Члан 11. мења се и гласи:

"Члан 11.

Право на индустријски дизајн стиче се уписом у регистар индустријског дизајна и траје пет година од датума подношења пријаве надлежном органу.

Заштита индустријског дизајна може се, уз подношење захтева и плаћање одговарајуће прописане таксе, продужавати за периоде од по пет година, а најдуже до 25 година рачунајући од датума подношења пријаве за признање права на индустријски дизајн.

Захтев за продужење заштите индустријског дизајна из става 2. овог члана садржи нарочито: назначење регистарског броја индустријског дизајна и датум до ког индустријски дизајн важи; податке о носиоцу права на индустријски дизајн; податак о плаћеној такси за продужење заштите индустријског дизајна.

Влада ближе прописује садржину захтева из става 2. овог члана, одређује прилоге који се подносе уз захтев и прописује њихову садржину."

Члан 12.

У члану 12. после става 2. додаје се став 3, који гласи:

"Када је одлуком надлежног органа из става 1. овог члана одбијено признање индустријског дизајна из разлога што нису били испуњени услови за заштиту наведени у чл. 3-9. овог закона, Влада у одлуци по жалби може признати

индустријски дизајн у измењеном облику, уколико у том облику индустријски дизајн испуњава услове за заштиту и ако је задржан индивидуални карактер индустријског дизајна."

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Члан 13.

У члану 16. после речи: "лице" додају се речи: "које нема пребивалиште, односно седиште на територији Републике Србије".

Члан 14.

У члану 18. став 3. тачка 2) после речи: "опис" реч: "дизајна" брише се.

После става 3. додају се ст. 4. и 5, који гласе:

"Једна пријава може да садржи захтев за признање права на индустријски дизајн за један или више, а највише до 100 индустријских дизајна.

Ако пријава индустријског дизајна садржи захтев за признање права за више индустријских дизајна (у даљем тексту: вишеструка пријава), сви производи на којима се тај индустријски дизајн примењује морају бити сврстани у исту класу и поткласу међународне класификације индустријског дизајна."

Члан 15.

У члану 19. став 1. тачка 4) после речи: "назив" додаје се реч: "индустријског".

У тачки 5) после речи: "аутор" додаје се реч: "индустријског".

Став 3. брише се.

Досадашњи ст. 4. и 5. постају ст. 3. и 4.

Члан 16.

У члану 20. став 1. мења се и гласи:

"Опис индустријског дизајна садржи прецизан и сажет опис битних карактеристика оних елемената индустријског дизајна који га чине новим у смислу члана 4. овог закона и различитим од индустријских дизајна који су постали доступни јавности у смислу члана 5. овог закона."

Став 2. мења се и гласи:

"Опис индустријског дизајна мора да буде заснован на поднетом приказу."

Став 4. брише се.

Досадашњи став 5. постаје став 4.

Члан 17.

У члану 21. став 1. мења се и гласи:

"Приказом се представља спољашњи изглед предмета заштите као и његови делови који се виде стално или приликом његове редовне употребе."

Став 2. мења се и гласи:

"У приказу морају да се јасно представе сви елементи индустријског дизајна који га чине новим у смислу члана 4. овог закона и различитим од индустријских дизајна који су постали доступни јавности у смислу члана 5. овог закона."

У ставу 3. после речи: "нацрт" брише се тачка и додају се речи: "и мора да испуњава прописане услове који се односе на квалитет и техничке карактеристике приказа."

Члан 18.

У члану 22. додају се ст. 2. и 3, који гласе:

"За увид у списе предмета, издавање копија докумената и потврда и уверења о чињеницама о којима води службену евиденцију, објаву података о регистрованим индустријским дизајнима и друге информационе услуге које пружа надлежни орган у складу са овим законом плаћају се трошкови.

Висину и начин плаћања трошкова из става 2. овог члана утврђује Влада."

Члан 19.

Назив изнад члана 25. мења се и гласи: "Конвенцијско право првенства".

У члану 25. став 1. после речи: "у Републици Србији" додаје се реч: "конвенцијско".
Досадашњи ст. 4-6. бришу се.

Члан 20.

После члана 25. додају се назив и члан 25а, који гласе:

"Уверење о праву првенства"

Члан 25а

На захтев домаћег или страног физичког или правног лица које је код надлежног органа поднело уредну пријаву за признање права на индустријски дизајн, надлежни орган издаје уверење о праву првенства.

Захтев за издавање уверења о праву првенства садржи нарочито: податке о подносиоцу пријаве; приказ истоветан приказу у пријави; опис истоветан опису у пријави; доказ о уплати таксе за издавање уверења.

Уверење о праву првенства садржи нарочито: податке о подносиоцу пријаве; податке о аутору индустријског дизајна; број пријаве и датум подношења пријаве; приказ истоветан приказу у пријави; опис истоветан опису у пријави.

Влада ближе прописује садржину захтева из става 2. овог члана и садржину уверења о праву првенства из става 3. овог члана."

Члан 21.

У члану 28. став 2. мења се и гласи:

"Изузетно од одредбе става 1. овог члана, пријава се може решавати по хитном поступку у случају судског спора или покренутог инспекцијског надзора или

царинског поступка, на захтев суда или надлежног органа тржишне инспекције, односно царинског органа."

Став 3. брише се.

Члан 22.

У члану 33. став 1. речи: "пријаве која садржи захтев за признање права на више индустријских дизајна (у даљем тексту: вишеструка пријава), у складу са чланом 19. став 3. овог закона," замењују се речима: "вишеструке пријаве у смислу члана 18. став 5. овог закона".

Члан 23.

У члану 39. став 1. речи: "на економско искоришћавање заштићеног индустријског дизајна" замењују се речима: "да користи заштићен индустријски дизајн."

Став 2. мења се и гласи:

"Под коришћењем из става 1. овог члана подразумева се нарочито израда, понуда, стављање у промет, увоз, извоз или употреба производа у који је дизајн уграђен или на коме је примењен или складиштење таквог производа у наведене сврхе."

Члан 24.

У члану 41. став 1. мења се и гласи:

"Право које се стиче на основу регистрованог индустријског дизајна обухвата сваки индустријски дизајн који на информисаног корисника не оставља другачији укупан утисак."

Став 3. мења се и гласи:

"При утврђивању обима права узима се у обзир степен слободе аутора приликом стварања дизајна."

Члан 25.

У члану 43. после речи: "трећем лицу" реч: "радње" брише се.

Тачка 1) мења се и гласи: "радње учињене у приватне и некомерцијалне сврхе;"

После тачке 1) додаје се тачка 1а), која гласи:

"1а) радње учињене у експерименталне сврхе;"

У тачки 2) испред речи: "умножавања" додаје се реч: "радње".

Члан 26.

Члан 44. мења се и гласи:

"Члан 44.

Право стечено признањем индустријског дизајна није могуће остварити у вези са:

1) опремом брода или ваздухоплова регистрованим у другој земљи, који се привремено нађе на територији Републике Србије;

2) увозом у Републику Србију резервних и припадајућих делова намењених поправци возила из тачке 1) овог члана;

3) вршењем поправки на возилу из тачке 1) овог члана."

Члан 27.

У члану 45. став 1. речи: "(у даљем тексту: исцрпљење права)" и став 2. бришу се.

Члан 28.

У члану 46. запета и речи: "патенте или мале патенте" замењују се речима: "или друге знакове разликовања, патенте или мале патенте, типографске знаке, нерегистроване индустријске дизајне, као и на примену прописа који уређују грађанскоправну одговорност или нелојалну конкуренцију."

Члан 29.

У члану 50. после става 2. додаје се став 3, који гласи:

"На сва питања која се односе на уговор о преносу права, а која нису уређена овим законом, примењују се прописи којима се уређују облигациони односи."

Члан 30.

У члану 51. после става 5. додаје се став 6, који гласи:

"На сва питања која се односе на уступање права коришћења регистрованог индустријског дизајна, односно права из пријаве, а која нису уређена овим законом примењују се прописи којима се уређују облигациони односи."

Члан 31.

У члану 58. став 1. речи: "предвиђени овим законом" бришу се, а после речи: "индустријског дизајна" додају се запета и речи: "и то на предлог заинтересованог лица или на предлог јавног тужиоца (у даљем тексту: предлагач)".

Став 2. мења се и гласи:

"Регистровани индустријски дизајн се може огласити ништавим и након протекла рока трајања заштите, односно одрицања носиоца права од права на индустријски дизајн."

После става 2. додају се нови ст. 3-5, који гласе:

"Ако се разлог за оглашавање ништавим заснива на члану 9. став 1. тачка 3) овог закона, предлог за оглашавање ништавим индустријског дизајна може поднети само лице које испуњава услове да стекне право на индустријски дизајн.

Ако се разлог за оглашавање ништавим заснива на члану 9. став 1. тач. 4), 5) и 6) овог закона, предлог за оглашавање ништавим индустријског дизајна може поднети само подносилац раније пријаве или носилац права које се супротставља праву на индустријски дизајн.

Ако се разлог за оглашавање ништавим заснива на члану 9. став 1. тачка 7) овог закона, предлог за оглашавање ништавим индустријског дизајна може поднети јавни

тужилац или физичко или правно лице које користи државни или други јавни грб, заставу или симбол, назив или скраћеницу назива неке земље или међународне организације или религиозни или национални симбол."

Члан 32.

У члану 60. после става 7. додаје се нови став 8, који гласи:

"Решењем о делимичном оглашавању ништавим регистрованог индустријског дизајна право на индустријски дизајн се може задржати у измењеном облику уколико у том облику испуњава услове за заштиту из чл. 3-9. овог закона и ако је задржан индивидуални карактер дизајна. У поступку по предлогу за оглашавање ништавим регистрованог индустријског дизајна, носилац права на индустријски дизајн се може делимично одрећи права на индустријски дизајн да би се право на индустријски дизајн задржало у измењеном облику."

Досадашњи став 8. постаје став 9.

Члан 33.

Назив изнад члана 62. и члан 62. бришу се.

Члан 34.

Назив изнад члана 63. мења се и гласи: "Повреда права".

У члану 63. став 1. речи: "на индустријски дизајн" бришу се.

У ставу 2. речи: "на индустријски дизајн" замењују се речима: "из става 1. овог члана", а реч: "заштићеног" замењује се речима: "регистрованог, односно пријављеног".

Члан 35.

Назив изнад члана 64. мења се и гласи: "Право на тужбу".

У члану 64. став 1. речи: "Тужбу због повреде права на индустријски дизајн из члана 62. овог закона" замењују се речима: "Тужбу због повреде права из члана 63. овог закона".

После става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

"Стицалац искључиве лиценце може поднети тужбу због повреде права уколико другачије није предвиђено уговором о лиценци."

Досадашњи ст. 2. и 3. бришу се.

Члан 36.

После члана 64. додају се назив и члан 64а, који гласе:

"Тужба због повреде права"

Члан 64а

У случају повреде права, тужилац може тужбом да захтева:

- 1) утврђење повреде права или озбиљне претње да ће право бити повређено;
- 2) забрану радњи којима се повређује право или радњи које представљају озбиљну претњу да ће право бити повређено, као и забрану понављања таквих или сличних радњи под претњом новчане казне;
- 3) накнаду имовинске и неимовинске штете због повреде права;
- 4) објављивање пресуде о трошку туженог;
- 5) искључење из промета, одузимање или уништење, или преиначење без било какве накнаде, производа којима се повређује право;
- 6) забрану отуђења, одузимање или уништење, без било какве накнаде, материјала и предмета који су претежно употребљени у стварању или производњи производа којима се повређује право;
- 7) давање података о трећим лицима која су учествовала у повреди права.

Лице које повреди право, дужно је да тужиоцу у потпуности надокнади штету произашлу из те повреде.

Ако суд утврди да је повреда права учињена, тужбом се против лица чије су услуге коришћене при повреди права (посредник) може захтевати забрана понављања радњи којима се право повређује или њима сличних радњи под претњом новчане казне.

Суд ће, у границама тужбеног захтева из става 1. тачка 4) овог члана, одлучити у којем ће средству јавног саопштавања бити објављена пресуда. Ако суд одлучи да се објави само део пресуде одредиће да се објави изрека и према потреби онај део пресуде из којег је видљиво о каквој се повреди ради и ко је извршио повреду.

При разматрању тужбених захтева из става 1. тач. 5) и 6) овог члана, суд узима у обзир сразмеру између озбиљности повреде права и тужбеног захтева, као и интерес трећих лица.

При одређивању висине накнаде штете ако је учинилац повреде знао или могао да зна да чини повреду права суд ће узети у обзир све околности конкретног случаја, као што су негативне економске последице које трпи оштећени, укључујући изгубљену добит, добит коју је штетник остварио повредом права и, у одговарајућим случајевима, околности које немају економски карактер, као што је неимовинска штета.

Суд може уместо накнаде штете из става 6. овог члана, када околности случаја то оправдавају, да досуди оштећеном паушалну накнаду која не може бити нижа од уобичајене накнаде коју би примио за конкретни облик коришћења предмета заштите, да је то коришћење било законито."

Члан 37.

Назив члана 65. мења се и гласи: "Поступак по тужби".

У члану 65. став 1. речи: "на индустријски дизајн" бришу се.

После става 1. додају се ст. 2-5, који гласе:

"Поступак по тужби из става 1. овог члана је хитан.

Поступак по тужби због повреде права из пријаве суд ће прекинути до коначне одлуке надлежног органа по пријави.

Ако је пред надлежним органом, односно судом покренут поступак из чл. 58. и 71. овог закона, суд који поступа по тужби из чл. 64. и 64а овог закона дужан је да

прекине поступак до коначне одлуке надлежног органа, односно правноснажне одлуке суда.

На поступак по тужби из става 1. овог члана примењују се одредбе закона којим се уређује парнични поступак."

Члан 38.

Члан 66. мења се и гласи:

"Члан 66.

На предлог лица које учини вероватним да је његово право из пријаве или признато право повређено или да ће бити повређено, суд може одредити привремену меру:

- 1) одузимања или искључења из промета производа којима се повређује право;
- 2) одузимања или забране отуђења средстава за производњу претежно употребљених у стварању или производњи предмета којима се повређује право;
- 3) забране предузимања радњи којима се повређује право или које представљају озбиљну претњу да ће право бити повређено.

Привремена мера из става 1. тачка 3) овог члана може, под истим условима, да се одреди и против сваког лица чије услуге се користе да би се извршила повреда права (посредник).

На предлог лица које учини вероватним да је његово право из пријаве или признато право повређено или да ће бити повређено на комерцијалној основи и које учини вероватним постојање околности које би угрозиле накнаду штете у случају повреде права, суд може поред привремених мера из става 1. овог члана одредити и привремене мере:

- 1) заплене покретне и непокретне имовине лица против кога се предлаже одређивање привремене мере;
- 2) забране исплате новчаних средстава са рачуна лица против кога се предлаже одређивање привремене мере.

Ради одређивања привремене мере из става 3. овог члана суд може наложити достављање банкарских, финансијских, пословних или других битних докумената и података или наложити да се омогући приступ тим документима и подацима.

Лице коме је изречена мера из става 1. тач. 2) и 3) и става 2. тачка 2) и налог из става 4. овог члана, а које не поступи по изреченој мери, односно налогу, казниће се у складу са одговарајућим одредбама закона којим се уређује поступак извршења и обезбеђења."

Члан 39.

После члана 66. додају се називи и чл. 66а, 66б и 66в, који гласе:

"Поступак за одређивање привремене мере

Члан 66а

Суд може одредити привремену меру одмах по пријему предлога за одређивање привремене мере и без претходног изјашњења противне странке, а нарочито ако постоји опасност да због одлагања предлагач претрпи ненадокнадиву штету.

Решење којим је одређена привремена мера, у случају из става 1. овог члана, доставиће се странкама у поступку без одлагања, а најкасније по спровођењу мере.

Када је привремена мера одређена пре покретања парничног или другог поступка, тужба, односно предлог за покретање другог поступка ради оправдања мере, мора се поднети у року од 30 дана од дана доношења решења о одређивању привремене мере.

Укидање привремене мере и накнада штете

Члан 66б

Ако тужба не буде поднета у року из члана 66а, односно ако не буде покренут други поступак ради оправдања привремене мере, суд ће на предлог лица против кога је привремена мера одређена обуставити поступак и укинути спроведене радње.

Ако је привремена мера одређена без изјашњења противне странке суд ће у разумном року омогућити тој странци, на њен предлог, да се изјасни о привременој мери, након чега може обуставити поступак и укинути спроведене радње или изменити одређену меру.

Ако поступак буде обустављен и спроведене радње буду укинуте у складу са овим чланом или ако суд утврди да повреда права није учињена или да није постојала озбиљна претња да ће право бити повређено, лице против кога је одређена привремена мера има право на накнаду штете која му је нанета привременом мером.

Суд може условити одређивање привремене мере полагањем одговарајућег износа као средства обезбеђења у случају штете из става 3. овог члана.

Прибављање доказа

Члан 66в

Ако се странка у поступку која је учинила вероватним своје тврдње позива на доказ, који се налази у поседу друге странке или под њеном контролом, суд ће другу странку позвати да достави поменути доказ, под условом да поверљиве информације буду заштићене.

Под условима из става 1. овог члана, у случају да је право повређено на комерцијалној основи, суд ће, на предлог једне странке у поступку, позвати другу странку да достави банкарске, финансијске и пословне документе који се налазе у њеном поседу, или под њеном контролом, под условом да поверљиве информације буду заштићене."

Члан 40.

Члан 67. мења се и гласи:

"Члан 67.

На предлог лица које учини вероватним да је његово право из објављене пријаве или признато право повређено или да ће бити повређено, суд може у току, као и пре покретања парнице одредити обезбеђење доказа, под условом да поверљиве информације буду заштићене.

Обезбеђењем доказа у смислу овог закона сматра се:

1) узимање детаљног описа производа којима се повређује право, са или без узимања узорка тих производа;

2) одузимање производа или дела производа којима се повређује право, а ако је то оправдано, и одузимање материјала и предмета претежно употребљених у стварању или производњи, или стављању у промет производа којима се повређује право, као и докумената који се односе на наведено."

Члан 41.

Назив изнад члана и члан 68. мењају се и гласе:

"Поступак за одређивање обезбеђења доказа

Члан 68.

Суд може одредити обезбеђење доказа одмах по пријему предлога за обезбеђење доказа и без изјашњења противне странке, а нарочито ако постоји опасност да због одлагања предлагач претрпи ненадокнадиву штету или ако постоји очигледан ризик да ће докази бити уништени.

Решење којим је одређено обезбеђење доказа, у случају из става 1. овог члана, доставиће се странкама у поступку без одлагања, најкасније по спровођењу мере.

Када је обезбеђење доказа одређено пре покретања парничног поступка тужба се мора поднети у року од 30 дана од дана доношења решења о одређивању обезбеђења доказа.

Став 1. овог члана примењује се и на трећа лица од којих се докази прибављају."

Члан 42.

После члана 68. додају се назив и члан 68а, који гласе:

"Укидање обезбеђења доказа и накнада штете

Члан 68а

Ако тужба не буде поднета у року из члана 68. суд ће на предлог противне странке обуставити поступак и укинути спроведене радње.

Ако је обезбеђење доказа одређено без изјашњења противне странке суд ће у разумном року омогућити тој странци, на њен предлог, да се изјасни о решењу о обезбеђењу доказа, након чега може обуставити поступак и укинути спроведене радње или изменити одређено обезбеђење доказа.

Ако поступак буде обустављен и спроведене радње буду укинуте или ако суд утврди да повреда права није учињена или да није постојала озбиљна претња да ће право бити повређено, противна странка има право на накнаду штете која јој је нанета обезбеђењем доказа.

Суд може условити одређивање обезбеђења доказа полагањем одговарајућег новчаног износа као средства обезбеђења у случају настанка штете из става 3. овог члана.

Одредбе ст. 2. и 4. овог члана примењују се и на трећа лица од којих се докази прибављају."

Члан 43.

У члану 69. речи: "заштићеног индустријског дизајна" замењују се речју: "права", реч: "изрицање" замењује се речју: "одређивање", а после речи: "привремене мере" додаје се запета и речи: "односно за обезбеђење доказа."

Члан 44.

У члану 70. став 1. речи: "заштићеног индустријског дизајна или права из пријаве" замењују се речју: "права", а реч: "информацију" замењује се речју: "информације".

После става 1. додају се нови ст. 2 и 3, који гласе:

"Достављање информација из става 1. овог члана суд може наложити и другом лицу:

- 1) код кога је пронађена роба која се налази у промету, а којом се повређује право;
- 2) које пружа услуге у промету, а којима се повређује право;
- 3) за које је утврђено да на комерцијалној основи пружа услуге које се користе у активностима којима се повређује право;
- 4) које је од стране лица из тач. 1), 2) или 3) овог става наведено као лице укључено у производњу или дистрибуцију роба или пружање услуга којима се повређује право.

Под информацијама из става 1. овог члана сматрају се нарочито:

1) подаци о произвођачима, дистрибутерима, добављачима и другим лицима која су претходно била укључена у производњу или дистрибуцију робе или пружање услуга, као и о продавцима којима је роба намењена;

2) подаци о количинама произведене, испоручене или наручене робе или услуга, као и ценама оствареним за такву робу или услуге."

Досадашњи став 2. који постаје став 4. мења се и гласи:

"Ако лица из ст. 1. и 2. овог члана из неоправданих разлога не поступе по налогу суда и не доставе тражене информације одговараће за штету која на тај начин настане."

После става 4. додаје се став 5, који гласи:

"Одредбе овог члана не искључују:

- 1) право да се лицу чије је право повређено пруже потпуније информације;
- 2) коришћење у грађанским и кривичним поступцима информација достављених у складу са овим чланом;
- 3) право да се одбије давање информација којим би се признало учешће у повреди права или учешће ближе родбине у повреди права;

4) примену одредаба о одговорности за злоупотребу добијених информација и одредаба којима се уређује заштита података о личности."

Члан 45.

После члана 70. додају се назив и члан 70а, који гласе:

"Сходна примена других закона

Члан 70а

На поступак по тужби, предлогу за одређивање привремене мере, предлогу за обезбеђење доказа и правном леку сходно се примењују одговарајуће одредбе закона којим се уређује парнични поступак и закона којим се уређује поступак извршења и обезбеђења.

На питања у вези са накнадом штете сходно се примењују одговарајуће одредбе закона којим се уређују облигациони односи."

Члан 46.

Назив члана 71. мења се и гласи: "Тужба за оспоравање права".

Члан 47.

Назив члана 74. мења се и гласи: "Тужба за признање ауторства".

Члан 48.

После члана 74. додају се назив и члан 74а, који гласе:

"Ревизија

Члан 74а

Ревизија је дозвољена против правноснажних пресуда донетих у другом степену у споровима који се односе на заштиту и употребу регистрованог индустријског дизајна или права из пријаве."

Члан 49.

Од дана приступања Републике Србије Европској унији, одредба члана 7. став 1. овог закона о доступности јавности индустријског дизајна примењиваће се и у случају када у стандардним токовима пословања није постојала разумна могућност да пословни кругови специјализовани за дату област на територији Европске уније или Европског економског простора сазнају за откривање индустријског дизајна.

Од дана приступања Републике Србије Европској унији, одредба члана 9. став 1. тачка 4) овог закона примењиваће се и у случају када је индустријски дизајн у супротности са ранијим дизајном који је постао доступан јавности након дана

подношења пријаве за заштиту индустријског дизајна, или датума признатог права првенства, признавањем дизајна Европске уније, односно дизајна државе чланице Европске уније, а који је заштићен у Европској унији или држави чланици Европске уније од датума који претходи датуму подношења пријаве за заштиту индустријског дизајна у Републици Србији или датуму признатог права првенства такве пријаве.

Од дана приступања Републике Србије Европској унији одредба члана 44. овог закона примењиваће се и у случају када се опрема брода или ваздухоплова регистрованог у другој земљи привремено нађе на територији државе чланице Европске уније, као и када се врши увоз резервних и припадајућих делова намењених поправци напред наведених возила и поправка истих у држави чланици Европске уније.

Од дана приступања Републике Србије Европској унији, одредба члана 45. овог закона о исцрпљењу права примењиваће се и у случају да је носилац права на индустријски дизајн, односно лице које је он овластио ставио у промет на територији Европске уније или Европског економског простора производ који садржи заштићени индустријски дизајн, односно производ који је обликован према заштићеном индустријском дизајну.

Члан 50.

Поступци започети до дана ступања на снагу овог закона окончаће се по прописима по којима су започети.

Члан 51.

Подзаконски пропис за извршење овог закона биће донет у року од четири месеца од дана ступања на снагу овог закона.

До доношења подзаконског прописа из става 1. овог члана, примењују се одредбе прописа донетог на основу Закона о правној заштити индустријског дизајна ("Службени гласник РС", број 104/09), ако нису супротне овом закону.

Члан 52.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије".

Члан 160. тачка 7) Закона о изменама и допунама Закона о привредним друштвима

Закон је објављен у "Службеном гласнику РС", бр. 44/2018 од 8.6.2018. године, а ступио је на снагу 9.6.2018.

Члан 160.

Даном почетка примене овог закона престају да важе одредбе следећих закона и других прописа, у делу у ком се установљава обавеза употребе печата у пословању друштава и предузетника, и то у:

...

7) члану 15. став 5. у Закону о правној заштити индустријског дизајна („Службени гласник РС”, бр. 104/09 и 45/15);

...